

Mål C-176/03

Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd

"Talan om ogiltigförklaring — Artiklarna 29 EU, 31 e EU, 34 EU och 47 EU —
Rambeslut 2003/80/RIF — Skydd för miljön — Straffrättsliga påföljder —
Gemenskapens behörighet — Rättslig grund — Artikel 175 EG"

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget
den 26 maj 2005 I - 7881
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 13 september 2005 I - 7907

Sammanfattning av domen

Miljö — Skydd — Gemenskapens behörighet — Straffrättsliga påföljder — Rambeslut 2003/80 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser — Lämplig rättslig grund — Artikel 175 EG — Beslut som grundar sig på avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen — Åsidosättande av artikel 47 EU

(Artiklarna 135 EG, 175 EG och 280.4 EG; artikel 47 EU; rådets rambeslut 2003/80, artiklarna 1–7)

Rambeslut 2003/80 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, som grundar sig på avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, inkräktar på den behörighet som gemenskapen tilldelas enligt artikel 175 EG och strider således i sin helhet, till följd av att det inte kan delas upp, mot artikel 47 EU. Artiklarna 1–7 i nämnda rambeslut, som innebär en delvis harmonisering av medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser, särskilt vad beträffar de omständigheter som utgör olika brott till skada för miljön, skulle nämligen med giltig verkan ha kunnat antas med stöd av artikel 175 EG, eftersom de till följd av såväl sitt syfte som sitt innehåll har miljöskydd som huvudsakligt mål, vilket utgör ett av gemenskapens grundläggande mål.

riga myndigheternas tillämpning av effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder utgör en åtgärd som är absolut nödvändig för att bekämpa allvarliga hot mot miljön, vidta åtgärder som har ett samband med medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser och som gemenskapslagstiftaren anser vara nödvändiga för att säkerställa att de bestämmelser som denne utfärdar i fråga om miljöskydd får full verkan. Den omständigheten att medlemsstaterna enligt artiklarna 135 EG och 280.4 EG förbehålls tillämpningen av nationell straffrätt och den nationella rättskipningen inom området för tullsamarbete respektive bekämpning av hot mot gemenskapens ekonomiska intressen innebär inte att denna behörighet som gemenskapslagstiftaren har inom ramen för genomförandet av miljöpolitiken ifrågasätts.

Även om de straffrättsliga bestämmelserna och bestämmelserna om brottmålsförfarandet inte omfattas av gemenskapens behörighet, hindrar emellertid inte detta gemenskapslagstiftaren från att, då de behö-

(se punkterna 41, 42, 47,
48 och 51–53)